אז אויסערגעוועהנליכע בעגייסטערונג פון ווד הכשרות

נאך פיעלע מיטינגען אויסהערענדיג די פערשיעדענע רעפארטען ווענען דער טריינינגער לאגע פון כשרות איז מען עס דליך געקומען צו דעם אז אלע אנוועזענדע האבען בעשלאסען ניט מיער צו ווארטען אין אנגעהאן מיט דער אדבייט בין אלעם וועט געבראכט ווערען אין דער ריכטיגער אדנונג.

ס'איז געשיקט געווארען נאטיס צו אלע שלאכטהייזער אז די שטאדט וויל האבען דעם ריכטיגען צאהל שוחטים אין די שלאכט הייזער. א תקנה איז דורכגעפיהרט געווארען אז אין די פיער גרויסע שלאכט הייזער פון שטאדט זאלען אין יעדער פלאץ שטעהען ניט ווייניגער ווי דריי שוחטים אין אין די קלענערע זאלען שעכטען צוויי.

די אלע פלעצער וואס האבען ניט דעם ריכטיגען צאהל שוחטים איז דאס פליייש וואס ווערט דארטען געשאכטען ערקלעהרט נאכ'ז דין פון דער תקנה טריפה.

די בוטשער שעפער פון באדענשטיין און זוסמאנען האבען געמאכט אז אנדערע מענען מיט'ן ועד הכשרות.

פערהאנדלונגען זיינען פארגעקומען מיט אלע אנדערע איבעריגע פליייש אנעגטען וועלכע האבען ערקלעהרט אז דערווייל קענען זיי נאך נישט בענאכריכטיגען בין זיי וועלען צוהעזען די בעה"ב פון די שלאכט הייזער.

אין דער כשרות דירעקטארי אין דיעזער צייטונג וועלען די אלע אידען וואס ווילען זיך אויסהיטען פון גע'אסר'טע פליישען געפינען די אדרעסען פון די בוטשער שעפער וואן מען מעג דארטען פליייש קויפען.

די קאמיטע פון "ועד הכשרות".

א זוהן פון דעם בעהו-שער רבי נעשטארבען

קאפענהאגען.

ווי בעוואוסט איז די גאנצע פאמיליע פון דעם באהישער רבי'ן דורך דער רומע כישער רעגירונג ארעסטירט געווארען. מען איז זי חושד אין שפיאנערי, ווייל מען האט אויף דער פאסט איבערגעבאפט ברעיף אדרעסירט צו זיי פול מיט פיעלע ציפער, וואס מאכט דעם איינדרוק פון א שיסער - שריפט. דער רבי ערקלעהרט אבער אז דיעזער בריעף איז געשיקט געווארען פון א שונא מיט דער ספעציעלער אבזיכט איהם צו פערדעכטיגען. צווישען די ארעסטירטע געפינט זיך אויך דער ברודער פון דעם באהישער רבי. און דער זוהן פון דעם רבי מיט דעם נאכען מתתיהו פרידמאן, וועלכער איז אין ארעסט הויז קראנק געווארען אויף טיפוס און איז געשטארבען. דער פערשטארבענער איז ארעסטירט געווארען מיט א צייט פריהער אלס זיין פאטער. דער באהישער רבי, און בשעת דער רבי איז געזעסען שבעה בעקלאגענדיג דעם טויט פון זיין זוהן. איז ער אויך ארעסטירט געווארען.

דער פערשטארבענער מתתיהו פריד מאן איז געווען א יונגער מאן. וועלכער האט זיך שוין ערווארבען א גרויסן נאמען אלס שריפטשטעלער אין רומעניען. ער פלעגט זיך אונטערשרייבען מיט די נעמען חשמנאי אדער תלמודי. ער איז געווען פון די ארויסגעבער פון די ציוניסטישע צייטונגען "ליכט", "האמעס" אין אידיש און "התקואה" אין רומעניש. ער איז געווען א פייערדיגער ציוניסט און א טהער ספעציעל צווישען דער נאציאנאלער אידישער יוגענד. ער איז געווען אן ענערגישער קעמפער נעגען די אידישע אסימילאנטען פון איין זייט און פאר אידישע גלייכבערעכטיגונג פון דער אנדערער זייט. די אידישע נאציאנאלע יוגענד פון רומעניען האט פערליירען אין איהם דעם בעסטען און פעהיגסטען פיהרער.

איינענע און גענאשטע

א קארגער.

פאטער — זעה מיין זוהן, דער - טען נעהט שטיינהאלץ מיט זיינע צוויי טעכטער, ער זאגט אז דו ביזט דער ריכטיגער מאן און ער וויל דיר איינע געבען. וועלכע געפעהלט דיר בעסער די גרויסע אדער די קליינע ?

זוהן — געפעלען, געפעלט מיר דיא גרויסע. אבער נעהמען וועל איך די קליינע, ווייל אויף איהרע קליידער דארף מען ווייניגער וואארען געבראכט.

א קוש שיקט זיך נישט

איונגער מאן קומט אבענדס אהיים און טרעפט ביי דער טהיר די מאכטער פון זיין ווירטהין. ער טרייבט אביסעל שפאס און גיט איהר ענדליך א קוש. דאס פרויליין ווערט פייער-רויט. גיט איהם א קלאפ איבערן האנד און זאגט מיט בעס וואס פאלט אייך אין דאס שיקט זיך דאך ניט !

— איך ווייס. ענטפערט ער גע-לאסען, א קוש שיקט זיך ניט, און דא רום האב איך עס אייך אליין געבראכט.

א פויער ביים צאהן דאקטאר

א פויער איז געקומען צו א בע-ריהמטען צאהן - דאקטאר מיט א קראנ-קען צאהן. דער דאקטאר האט איהם דעם צאהן ארויסגעריסען אין איין הרף עין און נאר אהן יסורים.

— א מאלאדיען ! ווי איך בין א מענש — האט דער פויער געזאגט צו פריידען און געפרעגט וויפיעל קומט איהם דערפאר ?

דער דאקטאר האט געענטפערט דאס פון רייכע נעהמט ער א גרויסע גנעצאהלט און פון איהם וועט ער נעה מען סך הכל א האלב קערבעל.

— א פיינער סך הכל, איהר לאכט, צו וואס ? דער רופא האט מיר ניט לאנג גערעסען א צאהן, האט ער מיר אפשר א שעה אויפ'ן זייגער ארום געשלעפט איבערן גאנצען הויף און פאר אזוי פיעל טרחה האט ער נאר גע נומען איין צעהנער און איהר האט נאר א קאלופע געטהון מיט'ן פינגער ווילט איהר א האלבען קערבעל.

כשרות דירעקטארי

פון ועד הכשרות והשגחת הרבנים

אויב איהר ווילט אויסמיידען טרפות פון איעער הויז, און אויב איהר פערשטעהט אז נוים קענען ניט איבערמאכען דעם אידישען שלחן ערוך כשר צו מאכען די שחיטה פון טחיצפריגע גע'פרוטע שוחטים וואס דאס פליייש פון זייער שחיטה איז על פי דין אסור און טרפה, דאן קויפט נאר פליייש ביי דיא קצבים פון דיעזער דירעקטארי.

פאלגענדע קצבים האבען זיך שוין אנגעשלאסען אין ועד הכשרות, און נאך אנדערע וועלכע שרעקען זיך ניט אפ פאר השנחה ווערען ערוואכטעט פון ועד הכשרות. זיי דארפען נאך סיינען ביי די רבנים און אפליקיישאן אז זיי זיינען ווילינ אויסצוהיטען די השנחה פארערונגען דאן וועלען זיי בעקומען השנחה מיט א סיין אין דער ווינדאו פון ועד הכשרות.

ל. באָרענשטיין 134 עליזאבעט סט.
זוסמאן ווייגראם 80 עליזאבעט סט.
יוסף אייבראמס קארנער מיקאל און דיארסי אין אייך 34 סט. עגדרי סט.

פראפעסאר קיוז ווענען אידישען אי-פלוס אויף דער ענגלישער ליטעראטור

ביים לעצטען מיטינג פון דער "מנורה סאסייטי" האט פראפעסאר קיוז דער הויפט פון דעם דעפארטמענט פון ענגלישער ליטעראטור געהאלטען זעהר אנגעטרעפענטע און באלעהרענדע לעקציע אויפ דעם איינפלוס פון די אידען אויף דער ענגלישער ליטעראטור. פראפעסאר קיוז האט פארטיילט זיין טהעמע אין צוויי פעריאדען, ערשטענס דעם איינפלוס פון דער אידישער ביבעל אויף די גרעסטע ענגלישע שרייבער. און צווייטענס, דעם בייטראג וואס אידעד האבען ביינע שטייערט צו דער ענגלישער ליטעראטור אין דער מאדערנער צייט.

פראפעסאר קיוז האט אילוסטרירט זיינע באהויפטונגען מיט באוויזיע פון ענגלישע שרייבער נאך פון די יאהרען ארום 670, באוויזיענדיג ווי אלע ענגען געווען אונטער'ן איינפלוס פון דער ביבעל. כמעט אין דער גאנצער פעריאדע ביז'ן נייצעהנטען יאהר הונדערט האבען די בעסטע ענגלישע שרייבער געשעפט זייער יניקה פון דער ביבעל יענע פעריאדע האט פראפעסאר קיוז אנגערופען אביעקטיוו. דאס הייסט ווען די ענגלישע ליטעראטור האט אין זיך אריינגעזאפט דעם אייג - פלוס פון דער ביבעל. אן דעם נייצעהנטען יאהרהונדערט, באוויזט פראפעסאר קיוז, ווי עס באוויזען זיך גרויסע אידי שע שרייבער אין דער ענגלישער ליטעראטור, דאס איז די סובייעקטיווע פעריאדע. צווישען די בעסטע פון די מאדערנע אידישע שרייבער אין דער ענגלישער ליטעראטור האט פראפעסאר קיוז פון דעם דעפארטמענט פון ענגלישער ליטעראטור געהאלטען זעהר אין טערעסאנטע און באלעהרענדע לעקציע אויפ דעם איינפלוס פון די אידען אויף דער ענגלישער ליטעראטור. פראפעסאר קיוז האט פארטיילט זיין טהעמע אין צוויי פעריאדען. ערשטענס דעם איינפלוס פון דער אידישער ביבעל אויף די גרעסטע ענגלישע שרייבער. און צווייטענס, דעם בייטראג וואס אידעד האבען ביינע שטייערט צו דער ענגלישער ליטעראטור אין דער מאדערנער צייט.

פראפעסאר קיוז האט אילוסטרירט זיינע באהויפטונגען מיט באוויזיע פון ענגלישע שרייבער נאך פון די יאהרען ארום 670, באוויזיענדיג ווי אלע ענגען געווען אונטער'ן איינפלוס פון דער ביבעל. כמעט אין דער גאנצער פעריאדע ביז'ן נייצעהנטען יאהר הונדערט האבען די בעסטע ענגלישע שרייבער געשעפט זייער יניקה פון דער ביבעל יענע פעריאדע האט פראפעסאר קיוז אנגערופען אביעקטיוו. דאס הייסט ווען די ענגלישע ליטעראטור האט אין זיך אריינגעזאפט דעם אייג - פלוס פון דער ביבעל. אן דעם נייצעהנטען יאהרהונדערט, באוויזט פראפעסאר קיוז, ווי עס באוויזען זיך גרויסע אידי שע שרייבער אין דער ענגלישער ליטעראטור, דאס איז די סובייעקטיווע פעריאדע. צווישען די בעסטע פון די מאדערנע אידישע שרייבער אין דער ענגלישער ליטעראטור האט פראפעסאר קיוז פון דעם דעפארטמענט פון ענגלישער ליטעראטור געהאלטען זעהר אין טערעסאנטע און באלעהרענדע לעקציע אויפ דעם איינפלוס פון די אידען אויף דער ענגלישער ליטעראטור. פראפעסאר קיוז האט פארטיילט זיין טהעמע אין צוויי פעריאדען. ערשטענס דעם איינפלוס פון דער אידישער ביבעל אויף די גרעסטע ענגלישע שרייבער. און צווייטענס, דעם בייטראג וואס אידעד האבען ביינע שטייערט צו דער ענגלישער ליטעראטור אין דער מאדערנער צייט.

פראפעסאר קיוז האט אילוסטרירט זיינע באהויפטונגען מיט באוויזיע פון ענגלישע שרייבער נאך פון די יאהרען ארום 670, באוויזיענדיג ווי אלע ענגען געווען אונטער'ן איינפלוס פון דער ביבעל. כמעט אין דער גאנצער פעריאדע ביז'ן נייצעהנטען יאהר הונדערט האבען די בעסטע ענגלישע שרייבער געשעפט זייער יניקה פון דער ביבעל יענע פעריאדע האט פראפעסאר קיוז אנגערופען אביעקטיוו. דאס הייסט ווען די ענגלישע ליטעראטור האט אין זיך אריינגעזאפט דעם אייג - פלוס פון דער ביבעל. אן דעם נייצעהנטען יאהרהונדערט, באוויזט פראפעסאר קיוז, ווי עס באוויזען זיך גרויסע אידי שע שרייבער אין דער ענגלישער ליטעראטור

ווי מען פאנגט מאנקים וואס זיינען עהנליך צו מענשען

אריינאם מען זעהט אזוי ווענינ גא רילאס אין די צירקען אין מענעדזשעריס.

פון די אלע וואלד חיות וואס מענשען פאנגען פאר צירקען, און פא ראנדערע צוועקען אין די גאריל איינע פון די מינים מאנקים — אם שווערסטען צו נעהמען אין געפאנגענשאפט א לעבע-דיגע גאריל. די גאריל קעמפט מיט אלע איהרע קרעפטען פאר איהר פרי - הייט אין זי וועט גיכער זיך לאזען טויטען איידער נעהמען א געפאנגענע.

און ווען עס געלינגט שוין ווען עס איז די יענער צו פאנגען א לעבעדיגע גאריל איז איהר שווער צו האלטען לאנג אין געפאנגענשאפט. די גאריל פייגט זיך אזוי לאנג ביז דער טויט קומט און בע-פרייט איהר איהר גלות.

און צוליעב דעם קען מען אין די זאא לאגישע גערטנער, אדער צירקען ניט זעהן זיין לעבעדיגע גאריל. די וויסענשאפט מענער וויסען דארום זעהר ווייניג וועגען דער נאטור פון דער גאריל, זיי האבען קיין געלעגענהייט ניט געהאט זי צו שטודי-רען, ווי זיי האבען עס געקענט מיט אנ-דערע ווילדע חיות אין מאנקים וועלכע מען קען גיך צוגעוואהנען צו מענשען און זיי מאכען פאר אויס געפעהרליך.

אין דעם זאאלאגישען גארטען פון פאר-ריז, בערלין און לאנדאן, האט מען אמאהל געבראכט לעבעדיגע גאריל'ס אבער זיי זיינען אין איינינג וואכען צייט געשטאר-בען.

דאס זעלבע האט פאסירט מיט צוויי גא רילאס וועלכע מען האט געבראכט אין אמעריקא. איינע אין דעם גיו יארקער זא-לאגישען גארטען אין דעם בראנקס פארק און איינע אין באסטאן. כידעד זיינען געשטארבען אין א קורצער צייט. זיי האב-בען ניט געקענט ארויסטראגען זייער גע-פאנגענשאפט און האבען זיך ניט געקענט צוגעוואהנען צו זייער נייעם לעבען. זיי זיינען דארום געשטארבען פון הארץ ווייר מאנ און פון ביינקעניש נאך די אפריקא-נער ווערדער, וואו מען האט זיי געגומען געפאנגען.

די גאריל, איז מעהר ווי אלע מינים מאנקים עהנליך צום מענשען. איהר האפ איז איהר שווער צו האלטען לאנג אין געפאנגענשאפט. די גאריל פייגט זיך אזוי לאנג ביז דער טויט קומט און בע-פרייט איהר איהר גלות.

אין